

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України (далі - ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» щодо вдосконалення механізмів державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання» (далі – проект Закону), а також документи, що надані до нього листом Міністерства розвитку громад та територій України від 03.05.2020 № 7/10.1/7285-20.

За результатами розгляду проекту Закону та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон)

встановлено:

проект Закону містить аналогічні положення проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо регулювання діяльності підприємств у сферах теплопостачання, централізованого водопостачання та водовідведення, а також щодо створення умов для забезпечення самоокупної діяльності цих підприємств», який надавався листом Міністерства розвитку громад та територій України від 04.02.2020 № 7/10.1/1945-20, за результатами розгляду якого, а також супровідних до нього документів ДРС було прийняте рішення про відмову в погодженні проекту регуляторного акта № 156 від 10.03.2020.

Проект Закону наданий на повторне погодження з урахуванням вимог абзацу першого пункту 2 § 40 Регламенту Кабінету Міністрів України від 18.07.2007 № 950, зокрема, у зв'язку із зміною складу Уряду.

Водночас, згідно з вимогами статті 21 Закону після доопрацювання проекту регуляторного акта та/або відповідного аналізу регуляторного впливу з урахуванням наданих зауважень та пропозицій цей проект подається у встановленому цим Законом порядку на повторне погодження до уповноваженого органу. У разі незгоди з рішенням про відмову в погодженні

РІШЕННЯ № 339 від 04.06.2020

Запорозька Інна Сергіївна

проекту регуляторного акта розробник цього проекту може звернутися відповідно до уповноваженого органу з ініціативою щодо утворення погоджувальної групи для проведення консультацій з метою усунення суперечностей. До складу погоджувальної групи входять представники розробника проекту регуляторного акта та уповноваженого органу.

Незважаючи на вищенаведене, встановлено, що більшість раніше наданих у вищезгаданому рішенні ДРС зауважень до проекту Закону залишаються актуальними та такими, що розробником не враховані та ніяким чином не аргументовані.

Таким чином, залишаючись на раніше висловленій позиції, ДРС повторно зазначає, що проект Закону не може бути погоджений у запропонованій редакції з огляду на таке.

Пунктом 6 розділу I проекту Закону передбачається редакцію статті 19 Закону України «Про теплопостачання» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 28, ст. 373 із наступними змінами) після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«У межах одного багатоквартирного будинку укладаються договори про надання послуг з постачання теплової енергії та постачання гарячої води відповідно до Закону України «Про житлово-комунальні послуги». Не дозволяється укладати договори купівлі-продажу теплової енергії з власниками (співвласниками) або користувачами житлових та нежитлових приміщень у багатоквартирному будинку, які є самостійними об'єктами нерухомого майна».

Слід зазначити, що частиною другою статті 5 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» визначено, комунальні послуги - послуги з постачання та розподілу природного газу, постачання та розподілу електричної енергії, постачання теплової енергії, постачання гарячої води, централізованого водопостачання, централізованого водовідведення, поводження з побутовими відходами.

Стаття 12 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» передбачає, що надання житлово-комунальних послуг здійснюється виключно на договірних засадах.

Статтею 14 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» встановлено:

«1. За рішенням співвласників багатоквартирного будинку (уповноваженого органу управління об'єднання співвласників багатоквартирного будинку), прийнятим відповідно до закону, договір про надання комунальної послуги укладається з виконавцем відповідної комунальної послуги, визначеним статтею 6 цього Закону:

1) кожним співвласником багатоквартирного будинку самостійно (індивідуальний договір);

2) від імені та за рахунок усіх співвласників багатоквартирного будинку управителем або іншою уповноваженою співвласниками особою (колективний договір);

3) об'єднанням співвласників багатоквартирного будинку або іншою юридичною особою, яка об'єднує всіх співвласників такого будинку та в їхніх інтересах укладає відповідний договір про надання комунальних послуг, як колективним споживачем.

2. Співвласники багатоквартирного будинку (об'єднання співвласників багатоквартирного будинку) самостійно обирають одну з моделей організації договірних відносин, визначену частиною першою цієї статті, за кожним видом комунальної послуги (крім послуг з постачання та розподілу природного газу і з постачання та розподілу електричної енергії). У межах одного багатоквартирного будинку дозволяється обрання різних моделей організації договірних відносин за різними видами комунальних послуг.»

Тобто, вказані положення Закону України «Про житлово-комунальні послуги» передбачають можливість застосування різних моделей організації договірних відносин та не містять прямої заборони на їх одночасне застосування в межах одного багатоквартирного будинку.

Разом з цим, Закон України «Про теплопостачання» визначає, що «теплова енергія - товарна продукція, що виробляється на об'єктах сфери теплопостачання для опалення, підігріву питної води, інших господарських і технологічних потреб споживачів, призначена для купівлі-продажу».

Відповідно до статті 19 Закону України «Про теплопостачання»: «Теплогенеруюча організація має право постачати вироблену теплову енергію безпосередньо споживачу згідно з договором купівлі-продажу».

Таким чином теплова енергія може постачатися споживачеві як товар на підставі договору купівлі-продажу теплової енергії, так і надаватися як комунальна послуга на підставі договору про надання комунальної послуги. За таких обставин споживачі у межах одного багатоквартирного будинку можуть мати різні види договірних відносин.

Слід зазначити, що відповідно до пункту 9 частини другої статті 10 Закону України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку» співвласникам багатоквартирних будинків надано право на: «прийняття рішення про вибір моделі організації договірних відносин з виконавцем комунальної послуги (укладення індивідуального **та/або** колективного договору про надання комунальної послуги).

Таким чином, передбачені пунктом 6 розділу I проекту Закону норми суперечать положення вищезазначених законів та порушують право співвласників багатоквартирних будинків вільно обирати модель організації договірних відносин.

Крім того, наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту Закону не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» (зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Так, у розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не проаналізував вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

При цьому розробником не проведено оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва, окремо кількісно розробником не визначені витрати, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті відповідно до Додатка 2 до Методики.

Зазначене не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовані причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізму дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту Закону та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Крім того, розробником не оцінено, які організаційні заходи мають здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта після набрання ним чинності.

У порушення вимог пункту 12 Методики у розділі IX «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» розробником не визначено вид даних та джерело їх походження з допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта, та за результатом аналізу яких розробник зможе довести результативність досягнення цілей, визначених у Розділі II АРВ.

Порушення розробником вимог Закону та Методики в частині визначення заходів з проведення відстеження результативності регуляторного акта не

дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як передбачено статтею 10 Закону.

Також, зазначаємо, що на адресу Державної регуляторної служби України надійшов лист від АТ «ДТЕК ДНІПРОЕНЕРГО» від 27.05.2020 № 01/257, яким надані зауваження та пропозиції до проекту Закону.

Повідомляємо, що відповідно до статті 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон), усі зауваження та пропозиції щодо проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу, одержані протягом встановленого строку, підлягають обов'язковому розгляду розробником цього проекту. За результатами цього розгляду розробник проекту регуляторного акта повністю або частково враховує одержані зауваження та пропозиції або мотивовано їх відхиляє.

Водночас, зазначаємо, що один із ключових принципів державної регуляторної політики, визначених статтею 4 Закону - принцип прозорості та врахування громадської думки, передбачає відкритість для фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів *на всіх етапах* їх регуляторної діяльності, обов'язковий розгляд регуляторними органами ініціатив, зауважень та пропозицій, наданих у встановленому законом порядку фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, обов'язковість і своєчасність доведення прийнятих регуляторних актів до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, інформування громадськості про здійснення регуляторної діяльності.

Таким чином, з метою дотримання зазначених вимог Закону, пропонуємо здійснити об'єктивний розгляд вищевказаного листа, та поінформувати АТ «ДТЕК ДНІПРОЕНЕРГО», а також Державну регуляторну службу України, про його результати.

Враховуючи вищевикладене, за результатами повторного розгляду положень проекту Закону та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики ефективності, збалансованості, прозорості та врахування громадської думки визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», вимог статті 5 Закону в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти, а також вимог статті 8 цього Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Ураховуючи вищенаведене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» щодо вдосконалення механізмів державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання».

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

